

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2017-871
(mr. A.W.H. Vink, voorzitter, mr. dr. S.O.H. Bakkerus, mr. C.E. Polak, leden en
mr. I.M.L. Venker, secretaris)**

Klacht ontvangen op : 13 december 2016
Ingediend door : Consument
Tegen : BNP Paribas Cardif Schadeverzekeringen N.V., gevestigd te Oosterhout,
verder te noemen Verzekeraar
Datum uitspraak : 27 december 2017
Aard uitspraak : Bindend advies

Samenvatting

Consument was werkzaam als verzekeringsadviseur. Hij heeft per 20 september 2012 een verzekering gesloten tegen inkomensverlies bij onder meer werkloosheid. Kort daarna is hem ontslag aangezegd. Na afwijzing van de dekking omdat de datum van ontslag binnen drie maanden na ingangsdatum van de verzekering is, heeft de werkgever aan Verzekeraar een beëindigingsovereenkomst toegezonden met een andere datum, 21 december 2012. Verzekeraar heeft de persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR opgenomen. De registratie is naar het oordeel van de Commissie terecht en proportioneel. Rekening houdend met de gevolgen voor de uitoefening van zijn beroep, wordt de duur van de EVR teruggebracht naar vijf jaar. Vordering afgewezen.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:

- het door Consument ingediende klachtformulier;
- het verweerschrift van Verzekeraar;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van Verzekeraar.

De Commissie stelt vast dat partijen hebben gekozen voor bindend advies.

Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 20 november 2017 en zijn aldaar verschenen.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

- 2.1 Consument was in loondienst werkzaam als verzekeringsadviseur voor uitvaartverzekeringen. Consument heeft via zijn werkgever een verzekeringsovereenkomst tegen inkomensverlies bij werkloosheid en arbeidsongeschiktheid gesloten, een zogenaamde Hypotheek Opvang Polis. Deze verzekering heeft polisnummer [X] en als ingangsdatum 20 september 2012.

2.2 Consument heeft Verzekeraar op 21 november 2012 gevraagd de werkloosheidsdekking met 20% te verhogen. De verzekering is voortgezet onder een nieuwe polisnummer [Y], met een hogere dekking voor arbeidsongeschiktheid en werkloosheid.

2.3 In de voorwaarden is bepaald:

“Artikel 35 (...) U bent niet gedekt als:

(...)

b. er binnen drie maanden nadat de verzekering is ingegaan iets gebeurt waardoor de verzekerde wordt ontslagen;

c. de verzekerde al wist dat hij werd ontslagen op het moment dat u de verzekering aanvroeg. Of hij wist dat deze dreiging er was.

(...)”

2.4 Tussen Consument en zijn werkgever is een beëindigingsovereenkomst gesloten. Daarin zijn zij overeengekomen dat de arbeidsovereenkomst met wederzijds goedvinden eindigt op 1 januari 2013 en dat bij de beëindigingsdatum rekening is gehouden met de opzegtermijn. Op de overeenkomst is de datum 13 november 2012 bij ondertekening vermeld. De overeenkomst is ondertekend door Consument en namens de werkgever door de heer [naam medewerker].

2.5 Consument heeft per 1 januari 2013 een WW-uitkering toegekend gekregen.

2.6 Consument heeft in verband met de werkloosheid een beroep op de verzekering gedaan. In het claimformulier met datum 25 januari 2013 staat als datum van de ontslagaanzegging 13 november 2012 vermeld.

2.7 Verzekeraar heeft de claim bij brief van 27 februari 2013 afgewezen. Verzekeraar schrijft dat de claim niet is gedekt onder polis [X] op grond van artikel 35 sub b van de algemene voorwaarden omdat de ontslagaanzegging, op 13 november 2012, binnen drie maanden na de ingangsdatum van de verzekering, heeft plaatsgevonden. De claim is op grond van artikel 35 sub c ook niet onder polis [Y] gedekt omdat Consument al wist dat hij ontslagen zou worden op het moment dat hij die verzekering op 21 november 2012 heeft aangevraagd.

2.8 Bij brief van 1 maart 2013 heeft de heer [naam medewerker] aan Verzekeraar het volgende meegedeeld:

“Inzake bovengenoemde aanvraag deel ik u het volgende mede nav het afwijzen van de claim van onze ex medewerker [Consument].

Het ontslag is daadwerkelijk pas aangezegd op vrijdag 21-12-2012.

In de periode tussen 1 november en 31 december 2012 zijn er met alle betrokken medewerkers wel gesprekken gevoerd over de veranderde beloningsregels voor het intermediair.

Per abuis heeft onze afdeling personeelszaken de datum gebruikt van een plenair overleg d.d. 13-11-2012 waarin onder mijn leiding tegelijkertijd gesproken is met de buitendienst van 5 medewerkers over de nieuwe definitieve beloningsregels. In dit gesprek is bij niemand persoonlijk ontslag aangezegd.

*Zoals zojuist gememoreerd is er pas op 21-12-2012 met [Consument] gesproken over de beëindigingsovereenkomst en is de overeenkomst getekend door beide partijen.
(...)”*

De heer [naam medewerker] heeft Verzekeraar bij die brief een aangepaste overeenkomst toegestuurd met als datum van ondertekening door Consument en de heer [naam medewerker] 21 december 2012.

- 2.9 Bij brief van 4 maart 2013 heeft Verzekeraar Consument meegedeeld dat hij de brief van de werkgever en de aangepaste overeenkomst niet accepteert en dat hij het vermoeden heeft dat de ondertekendatum is gewijzigd met als doel een uitkering van Verzekeraar te ontvangen.
- 2.10 Consument heeft in een civiele procedure van Verzekeraar uitkering onder de verzekering gevorderd. De rechtbank heeft bij tussenvonnis geoordeeld dat de stelling van Verzekeraar dat het ontslag binnen drie maanden na de totstandkoming van de verzekering is aangezegd of overeengekomen voorshands bewezen is. Consument heeft voor het leveren van tegenbewijs zichzelf en de heer [naam medewerker] als getuigen laten horen. De rechtbank heeft de vordering van Consument bij vonnis van 8 juni 2016 afgewezen omdat de getuigenverklaringen geen grond bieden voor het oordeel dat het voorshands geleverde bewijs is ontzenuwd. De rechtbank heeft onder meer het volgende overwogen:

“Moment van verstrekken van de beëindigings-overeenkomst

2.6 Ook is er sprake van een belangrijke discrepantie in de verklaringen over het moment waarop de beëindigingsovereenkomst voor het eerst is verstrekt. [Consument] heeft verklaard dat hij voor het eerst op 21 december 2012 een (concept) beëindigingsovereenkomst heeft gekregen terwijl [naam medewerker] uitdrukkelijk heeft verklaard dat hij in dat overleg op 13 november 2012 al heeft gesproken over beëindigingsovereenkomsten, dat deze na het overleg verspreid zijn in postvakjes en toen al gepersonaliseerd waren. [naam medewerker] heeft verklaard dat hij bij de gesprekken in december de eerdere overeenkomsten erbij kon pakken die eerder waren verspreid en ook dat het gesprek op 21 december 2012 deels een herhaling was “omdat het niet anders kon” en “Iedereen wist het is een helder verhaal”. De verklaring van [naam medewerker] ondersteunt de verklaring van [Consument] in zoverre niet. Integendeel, uit de verklaring van [naam medewerker] volgt zelfs dat [Consument] na het overleg op 13 november 2012 al op de hoogte was c.q. moet worden geacht van een mogelijk ontslag en ook dat hij na dat overleg al een concept beëindigingsovereenkomst heeft ontvangen en wijst daarmee in de richting van de juistheid van de voorshands bewezen stelling van [Verzekeraar].

(...)

Twee exemplaren van de beëindigingsovereenkomst

2.9 Zoals reeds overwogen in het tussenvonnis van 9 juli 2014, berust het voorshandse oordeel over het bewijs mede op het ontbreken van een verklaring van [Consument] voor het bestaan van twee exemplaren van de beëindigingsovereenkomst met verschillende data van ondertekening. [Consument] heeft tijdens het getuigenverhoor evenmin een deugdelijke verklaring gegeven voor de vraag waarom de beëindigingsovereenkomsten verschillende data hebben. Hij heeft verklaard daar geen antwoord op te hebben maar dat hij er van uit gaat dat hij twee exemplaren heeft getekend omdat zij altijd in tweevoud tekenen. Maar hij kan zich dat niet meer precies herinneren. Hij heeft verder verklaard de overeenkomsten die dag te hebben getekend en niet later omdat hij toen vrij was. De verklaring van [naam medewerker] luidt op dit punt anders. [naam medewerker] heeft desgevraagd verklaard dat de vaststellingsovereenkomst met als datum 13 november 2012 rondom de datum van het plenaire overleg medio november 2012 moet zijn uitgedeeld en verspreid en dat die overeenkomst vervolgens op 21 december 2012 is besproken met [Consument] en getekend. Ná afwijzing door de verzekering is volgens de verklaring van [naam medewerker] een nieuwe versie opgemaakt die is getekend in 2013 door [Consument] en [naam medewerker] en is meegestuurd met de brief van 1 maart 2013 van [naam medewerker]. Anders dan [Consument] geeft [naam medewerker] daarmee wel een verklaring voor het verschil in data. Deze verklaring komt echter niet overeen met de gang van zaken zoals door [Consument] verklaard en kan in zoverre dan ook niet als ondersteuning van de verklaring van [Consument] worden gezien. Integendeel, zoals eerder vastgesteld wijst de verklaring van [naam medewerker] in de richting van de juistheid van de voorshands bewezen stelling van [Verzekeraar].”

- 2.11 Verzekeraar heeft bij brief van 7 juli 2016 Consument meegedeeld dat uit onderzoek is gebleken dat Consument zich schuldig heeft gemaakt van valsheid in geschrifte met het doel Verzekeraar te misleiden en dat hij voornemens is de gegevens van Consument te registreren in het Extern Verwijzingsregister (hierna: EVR) voor de duur van acht jaar.
- 2.12 Consument heeft bij brief van 20 juli 2016 bezwaar gemaakt tegen dit voornemen. Bij brief van 19 september 2016 heeft Verzekeraar Consument bericht dat hij zijn standpunt handhaaft en tot registratie in het EVR zal overgaan. Verzekeraar heeft de persoonsgegevens van Consument geregistreerd in het Incidentenregister en het EVR voor de duur van acht jaar.
- 2.13 Bij de beoordeling is voorts van belang het bepaalde in het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: het Protocol):

“2. Begripsbepalingen

In dit protocol wordt verstaan onder:

Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident.

(...)

3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld.
(...)

4 Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:

“Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen.”

5 Extern Verwijzingsregister

(...)

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormen, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.”

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

3.1 Consument vordert doorhaling van de registratie in het EVR en het Incidentenregister en vergoeding van de kosten van de procedure.

Grondslagen en argumenten daarvoor

3.2 Consument heeft ter onderbouwing van zijn vordering de volgende argumenten aangevoerd.

- Consument heeft de verzekering gesloten in verband met de verslechterde algemene economische omstandigheden. Hij heeft de dekking verhoogd omdat het bedrijf waar zijn partner werkte in een reorganisatie kwam en haar baan daardoor onzeker werd.

- De definitieve beëindigingsovereenkomst is door partijen getekend op 21 december 2012. De overeenkomst was evenwel gedateerd op 13 november 2012 maar dit is door Consument en zijn werkgever toen niet gezien.
- Het claimformulier van Verzekeraar is ingevuld door de werkgever. Hij heeft als datum ontslaanzaezegging de foutieve datum van de beëindigingsovereenkomst, 13 november 2012, ingevuld in plaats van 21 december 2012. De heer [naam medewerker] heeft deze pijnlijke fout proberen te herstellen door een aangepaste overeenkomst op te stellen en Consument heeft in goed vertrouwen de aangepaste overeenkomst ondertekend. Hij heeft niet het opzet gehad Verzekeraar te misleiden. Verzekeraar accepteert niet dat de onjuiste datum een vergissing was. Indien Consument Verzekeraar had willen misleiden, zou hij voor de tweede beëindigingsovereenkomst niet hebben gekozen voor een datum één dag na afloop van de inlooperperiode.
- Door het tijdsverloop tussen de beëindiging van de arbeidsovereenkomst en het getuigenverhoor hebben Consument en de heer [naam medewerker] zich de gebeurtenissen kennelijk niet goed kunnen herinneren waardoor de getuigenverklaringen niet gelijkkluidend zijn. Consument heeft geaccepteerd dat hij het bewijs van zijn stelling niet kon leveren en dat hij daarom geen uitkering onder de verzekering krijgt. Het gebrek aan bewijs van de stelling van Consument over de datum van de beëindigingsovereenkomst en de tegenstrijdige verklaringen van hem en zijn werkgever vormen evenwel geen gegronde verdenking van fraude. Verdachte omstandigheden zijn onvoldoende voor een registratie. Aan de vereisten van artikel 5.2.1 van het Protocol is dus niet voldaan.
- De stelling dat Consument de dekking heeft verhoogd in de wetenschap dat hij zou worden ontslagen, blijkt nergens uit en op 21 november 2012 was van een ontslaanzaezegging geen sprake. De stelling van Verzekeraar dat 21 december 2012 als ontslagdatum is gefingeerd, is onjuist en voor Consument grievend.
- Consument wordt door de registratie onevenredig hard geraakt in zijn belangen. Naast de algemene gevolgen, is Consument zijn baan verloren. De registratie bemoeilijkt het vinden van een nieuwe baan en maakt het onmogelijk dat Consument weer als verzekeringsadviseur werkzaam kan zijn. Integriteit is een kernwaarde in zijn vak en een registratie als fraudeur past daar niet bij. Consument heeft steeds meegewerkt aan een oplossing in deze kwestie en openheid van zaken gegeven. Het feit waarvan Verzekeraar hem beschuldigt, rechtvaardigt deze gevolgen niet.

Verweer Verzekeraar

3.3 Verzekeraar heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd:

- Verzekeraar heeft naar aanleiding van het eindvonnis van de rechtbank een fraudeonderzoek gestart. Consument heeft bij het indienen van het claimformulier de datum van 13 november 2012 als datum van de ontslaanzaezegging vermeld en daarbij een beëindigingsovereenkomst met diezelfde datum meegezonden. Op 21 november 2012 heeft Consument een verzoek tot verhoging van de werkloosheidsdekking aangevraagd. Consument heeft in de wetenschap van het aanstaand ontslag het verzekerd maandbedrag maximaal verhoogd. Per 1 januari 2013 is Consument werkloos geraakt.

Op het claimformulier, dit is het meest onbevooroordeelde moment, heeft Consument als datum van de ontslagaanzegging 13 november 2012 ingevuld. Na afwijzing van de claim heeft de heer [naam medewerker] in maart 2013 een andere weergave van de feiten gegeven en meegedeeld dat de datum van de ontslagaanzegging 21 december 2012 is, één dag na afloop van de inlooperperiode.

- Door het aanpassen van de datum van de beëindigingsovereenkomst heeft Consument valsheid in geschrifte gepleegd. Consument heeft aldus bewust geprobeerd het te doen voorkomen alsof de ontslagaanzegging niet op 13 november 2012 maar op 21 december 2012 zou hebben plaatsgevonden. Daarmee is sprake van misleiding door Consument. Het standpunt dat in werkelijkheid op 13 november 2012 ontslag is aangezegd wordt verder ondersteund door het feit dat ook aan het UWV een vaststellingsovereenkomst is overgelegd met de oorspronkelijke datum van 13 november 2012 en door de verklaring van de heer [naam medewerker] dat de nieuwe versie met datum 21 december 2012 in 2013 is ondertekend. Dit laatste heeft Consument ter zitting ook erkend. Voorts heeft de heer [naam medewerker] in zijn brief van 7 november 2013 gemeld dat hij niet meer weet wanneer de ontslagaanzegging heeft plaatsgevonden.
- Van een vergissing aan de zijde van Consument kan geen sprake zijn. Consument heeft voldoende gelegenheid gehad vergissingen recht te zetten maar de feiten werden steeds anders weergegeven. Consument en de heer [naam medewerker] spraken elkaar voortdurend tegen en Consument sprak ook zichzelf tegen. Op grond van de veelheid aan tegenstrijdigheden van Consument en de werkgever is Verzekeraar ervan overtuigd geraakt dat Consument uitkering heeft willen verkrijgen door valsheid in geschrifte en misleiding.
- De betrokkenheid van Consument bij deze gedragingen staat vast. Consument heeft een civiele procedure tegen Verzekeraar gestart om zijn gelijk te halen en zichzelf en de heer [naam medewerker] als getuige opgeroepen. De registratie in het EVR is daarom terecht.
- Van verzachtende omstandigheden of een positieve medewerking van Consument is geen sprake. Nadat Verzekeraar heeft gewezen op de onwaarschijnlijkheid van de aanpassing van de datum van 13 november 2012 naar 21 december 2012 is Consument een procedure gestart. Consument heeft de verschillende data niet kunnen verklaren en de tegenstrijdigheden alleen maar vergroot. Hij is werkzaam in de financiële sector waardoor van hem nog meer dan ieder ander betrouwbaarheid en onkreukbaarheid mag worden verwacht. Hij had zich de ongeoorloofdheid van zijn gedragingen moeten realiseren. De duur van de registratie van acht jaar is daarom proportioneel.

4. Beoordeling

- 4.1 De Commissie ziet zich gesteld voor de vraag of Verzekeraar de gegevens van Consument mocht registreren in het Incidentenregister en in het EVR voor de duur van acht jaar. Verzekeraar heeft de gegevens geregistreerd omdat zij op basis van haar onderzoek tot de conclusie is gekomen dat Consument stukken heeft vervalst met het doel een uitkering te ontvangen voor werkloosheid waarop hij op grond van de voorwaarden geen recht heeft.

Registratie Extern Verwijzingsregister

- 4.2 Ten behoeve van het externe waarschuwingssysteem hebben financiële instellingen, zoals Verzekeraar, een Incidentenregister waaraan een EVR is gekoppeld. Verzekeraar heeft de gegevens van Consument in deze registers opgenomen. Registratie in het EVR kan mogelijk verstrekkende gevolgen voor de betrokkene hebben. Daarom moeten hoge eisen worden gesteld aan de gronden van Verzekeraar voor opname van de persoonsgegevens van Consument in het EVR. De vereisten voor opname zijn opgenomen in artikel 5.2.1 van het Protocol. De in artikel 5.2.1 sub a en b genoemde vereisten houden in dat in voldoende mate moet vaststaan dat de gedraging van de betreffende persoon een bedreiging voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector vormt. Dit houdt in dat de gestelde feiten op grond waarvan de gegevens zijn geregistreerd, een gegronde verdenking van fraude moeten vormen ('opzet te misleiden'). Vgl. Hof Amsterdam 30 november 2010, ECLI:NL:GHAMS:2010:BO7581, r.o. 3.5 en GC Kifid 5 juli 2016, 2016-302 onder 4.6 en de daar genoemde uitspraken.
- 4.3 Aan de orde is de vraag of Consument de beëindigingsovereenkomst heeft geantedateerd. Bij een ontslagaanzegging in de periode van drie maanden na de ingangsdatum van de verzekering bestaat geen recht op dekking. Op het claimformulier en op de daarbij meegestuurde beëindigingsovereenkomst stond als datum 13 november 2012 vermeld. Verzekeraar heeft om die reden het verzoek om uitkering afgewezen. Consument had daarom belang bij een ontslagaanzegging die na 20 december 2017 plaatsvond. Bij brief van 1 maart 2013 heeft de heer [naam medewerker] aan Verzekeraar een beëindigingsovereenkomst met als datum 21 december 2012 toegestuurd.
- 4.4 De Commissie overweegt als volgt. De heer [naam medewerker] heeft tegenover de rechtbank uitdrukkelijk verklaard dat hij in het overleg van 13 november 2012 heeft gesproken over beëindigingsovereenkomsten, dat deze na het overleg verspreid zijn in postvakjes en toen al gepersonaliseerd waren. Hij heeft verklaard dat de vaststellingsovereenkomst met als datum 13 november 2012 rondom de datum van het plenaire overleg medio november 2012 moet zijn uitgedeeld en verspreid en dat die overeenkomst vervolgens op 21 december 2012 is besproken met Consument en is getekend. Verder heeft hij verklaard dat na afwijzing van het verzoek om uitkering door Verzekeraar een nieuwe versie, gedateerd 21 december 2012, is opgemaakt die is getekend in 2013 door Consument en de heer [naam medewerker] en dat die is meegestuurd met de brief van 1 maart 2013 van de heer [naam medewerker] aan Verzekeraar. Ter zitting bij de Commissie heeft Consument gezegd dat hij in maart 2013 heeft meegewerkt aan het antedateren van de vaststellingsovereenkomst. Hiermee is de verklaring van de heer [naam medewerker] dat de datum van de vaststellingsovereenkomst is gewijzigd, door Consument alsnog bevestigd. Daarmee is niet te rijmen dat Consument tegenover de rechtbank geen verklaring kon geven voor de vraag waarom de beëindigingsovereenkomsten verschillende data hebben en dat hij toen heeft verklaard dat hij de overeenkomsten op 21 december 2012 heeft getekend en niet later omdat hij toen vrij was. De Commissie is van oordeel dat in het licht van het voorgaande voldoende vaststaat dat de datum van de beëindigingsovereenkomst is aangepast nadat het verzoek om uitkering door Verzekeraar was afgewezen en dat Consument, nu hij deze aangepaste overeenkomst in 2013 heeft ondertekend, hierbij betrokken was.

Verder is de Commissie van oordeel dat deze antedatering van de overeenkomst, in samenhang gezien met het feit dat Consument op het claimformulier als datum ontslagaanzegging 13 november 2012 heeft opgegeven, dat diezelfde datum ook aan het UWV is doorgegeven, dat bij een ontslagaanzegging op 21 december 2012 – anders dan in de beëindigingsovereenkomst staat – de wettelijke opzegtermijn niet in acht zou zijn genomen en het UWV dat niet zou hebben geaccepteerd en de omstandigheid dat 21 december 2012 precies één dag na de termijn van artikel 35 onder b is gelegen en Consument bovendien op 21 november 2012 nog heeft gevraagd de werkloosheidsdekking maximaal te verhogen, een gegronde verdenking opleveren dat Consument bewust geprobeerd heeft van Verzekeraar een uitkering te verkrijgen waar hij geen recht op had. De conclusie is dan ook dat sprake is van een gegronde verdenking van fraude door Consument.

- 4.5 Het bovenstaande brengt mee dat aan de vereisten voor registratie in het EVR genoemd in art. 5.2.1 onder a en b van het Protocol is voldaan.

Proportionaliteitsafweging

- 4.6 Op grond van art. 5.2.1 onder c van het Protocol dient de verzekeraar bij de beoordeling van de vraag of hij gegevens in het EVR registreert, en zo ja, voor welke duur, de belangen van de betrokkene mee te wegen. Vgl. GC Kifid 5 juli 2016, 2016-302, onder 4.9. De betrokkene die verwijdering van een registratie of verkorting van de duur van een registratie wenst, zal moeten aanvoeren op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang prevaleert boven dat van Verzekeraar.
- 4.7 Verzekeraar heeft gemotiveerd aangevoerd waarom het belang van de financiële sector bij registratie zwaarder weegt dan het belang van Consument bij het niet-registreren van zijn persoonsgegevens. De registratie heeft aanzienlijke gevolgen voor Consument omdat hij werkzaam was in de financiële sector en de registratie de facto erop neerkomt dat het voor hem niet mogelijk is gedurende de registratie weer een baan als verzekeringsadviseur te vinden. Partijen verschillen van mening over de vraag of deze omstandigheid als verzwarend of als verlichtend moet worden meegewogen in de proportionaliteitsafweging. De Commissie is met Verzekeraar van oordeel dat van Consument als verzekeringsadviseur een hogere mate van integriteit mag worden verwacht en dat hem om die reden van zijn gedragingen een ernstiger verwijt kan worden gemaakt. Ook is de Commissie van oordeel dat het feit dat Consument werkzaam was en wenst te zijn in de verzekeringsbranche meebrengt dat van zijn handelen een groter risico voor de veiligheid en de integriteit van de financiële sector uitgaat dan van vergelijkbaar frauduleus handelen van een gemiddelde consument. Daar staat dan tegenover dat Consument door opname in het EVR in het bijzonder zwaar wordt getroffen doordat hij als gevolg daarvan niet alleen gehinderd zal worden bij afsluiten van nieuwe verzekeringen maar hij, naar onbetwist is gebleven en niet meer in zijn hoedanigheid van verzekeringsadviseur werkzaam zal kunnen zijn. Uit het door Verzekeraar omtrent de door hem gemaakte proportionaliteitsafweging gestelde blijkt onvoldoende in hoeverre Verzekeraar met dat laatste ook rekening heeft gehouden. Op grond van het voorgaande is de Commissie van oordeel dat het feit dat Consument bemoeilijkt wordt in zijn beroepsuitoefening door de EVR-registratie, deze registratie niet disproportioneel maakt.

Daarbij weegt de Commissie zwaar mee dat het beroep dat Consument uitoefende ten tijde van de aan hem verweten gedragingen meebracht dat van hem, meer nog dan van ieder ander, betrouwbaarheid en onkreukbaarheid mocht worden verwacht. (Vgl. GC Kifid 2016-046 4.7 e.v.)

Het proportionaliteitsbeginsel speelt vervolgens ook een rol bij de vaststelling van de duur van de registratie. De Commissie is van oordeel dat de door Consument aangevoerde omstandigheden meebrengen dat een registratietermijn van acht jaar de grenzen van proportionaliteit overschrijdt en dat een kortere registratieduur op zijn plaats is. Alles afwegend acht de Commissie een registratietermijn van vijf jaar proportioneel (vgl. Hof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710, r.o. 5.11 en Rechtbank Zwolle 26 september 2012, ECLI:NL:RBZLY:2012:BX8370, r.o. 4.3.7).

Registratie Incidentenregister

4.8 Verzekeraar heeft de gegevens voor de duur van acht jaar opgenomen in het Incidentenregister. Het Incidentenregister heeft (ook) externe werking maar beperkt. Het register wordt beheerd door de Afdeling Veiligheidszaken en gegevens kunnen alleen met Afdelingen Veiligheidszaken van andere financiële instellingen worden gedeeld en slechts onder beperkte voorwaarden (artikel 4.2.2 van het Protocol). Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 van het Protocol). Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan. De Commissie is niet gebleken van omstandigheden die een langere duur van de incidentenregistratie dan de duur van de EVR rechtvaardigen. Hierbij neemt de Commissie in aanmerking dat Consument ook als gevolg van de beperktere externe werking van het Incidentenregister gehinderd wordt bij het (opnieuw) uitoefenen van zijn beroep als verzekeringsadviseur. Dit leidt tot de conclusie dat Verzekeraar de registratie in het Incidentenregister op de hiervoor aangegeven gronden dient te beperken tot vijf jaar.

Slotsom

4.9 De slotsom is dat de registratie van de persoonsgegevens van Consument in EVR terecht is en dat de duur van de registratie dient te worden verkort tot vijf jaar. De Commissie acht de registratie het Incidentenregister voor de duur van acht jaar terecht en proportioneel.

5. Beslissing

De Commissie beslist dat Verzekeraar de registratie in het EVR en het Incidentenregistratie beperkt tot vijf jaar en daarvan binnen vier weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd, aan Consument een schriftelijke bevestiging stuurt.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van bindende beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor www.kifid.nl/consumenten/hoe-wordt-uw-klacht-behandeld.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.